

2.5 *Návrat náhradního praporu ze Světové války*

Náhradní prapor c. a k. pěšího pluku č. 98 byl v době říjnové spojenecké ofenzívy na řece Piavě dislokován západně od Mariboru v Bad Radkersburgu (Mickl-Kaserne) v jižním Štýrsku. Velitelem praporu byl obstlt. Abrahamovicz, zástupcem mjr. Jaroslav Čenský a adjutantem hptm. Erlebach.

Spojenecký říjnový průlom frontové linie na řece Piavě a nejasné zprávy o revolucích probíhajících v jednotlivých částech monarchie vedly k myšlence odchodu náhradního praporu do Čech. Národně cítící důstojníci a poddůstojníci přestali akceptovat velení obstlt. Abrahamovicze a zvolili mjr. Čenského jeho nástupcem. Ten se obrátil na prozatímní Jihoslovanskou vládu v Lublani a s její pomocí se vytvořily podmínky odjezdu náhradního praporu z Bad Radkersburgu. Dohoda mezi zástupci města, Rakousko-uherským důstojnickým sborem, velitelem říšskoněmecké posádky a velitelem náhradního praporu byla z větší části přijatelná pro obě strany. Část výzbroje vysokomýtského náhradního praporu byla předána Jihoslovanům (6 strojních pušek a 1000 pušek), 4 strojní pušky a 200 pušek zůstalo k dispozici ve městě. Náhradní prapor si ke své ochraně ponechal 50 pušek a jednu strojní pušku. Takto vzniklá situace nebyla ojedinělá a dělo se podobně i u ostatních pluků a to nejen z českých doplňovacích obvodů či s převahou vojáků české národnosti.

Dne 7. listopadu roku 1918 odjel náhradní prapor ve dvou transportech přes Graz (Štýrský Hradec) do vlasti. Celkový počet mužstva obou transportů čítal na cca 800 mužů a 23 důstojníků (z toho 13 německé národnosti). Převážná část mužstva náhradního praporu byla české národnosti. Stravu zajišťovaly tři polní kuchyně. Odjezdu praporu předcházel incident, při kterém se oddělilo v noci od náhradního praporu na cca 50 vojáků včetně obl. Turečka, velitele první náhradní setniny a odebralo se svévolně na cestu k domovu.

Po příjezdu obou transportů do Grazu byl vysokomýtský náhradní prapor odzbrojen (odevzdal též 4 kusy dobytka). Takto oslabený transport odjížděl bez dalších nucených zastávek směrem k moravským hranicím. Po příjezdu na hranice byl prapor přinucen odevzdat polní kuchyně včetně hojných zásob potravin a poté byl propuštěn dál.

Náhradní prapor osmadvadesátých dorazil dne 9. listopadu roku 1918 do kasáren ve Vysokém Mýtě v počtu 150 mužů, ostatní mužstvo cestou postupně opustilo transport a odešlo k rodinám domů.

Náhradní prapor se po příjezdu ubytoval v části komplexu budov bývalého vysokomýtského pluku, která byla během války využita pro účely záložní nemocnice. Zbylému mužstvu byla krátce po příjezdu z důvodů absence rozkazů a chaosu poválečného období udělena několikadenní dovolená. Tímto skončila éra služby v Rakousko-uherské armádě a nastalo období formování pluku v nově budované armádě ČSR.

Žertovné kolorované pohlednice vysokomýtského pluku vydané za účelem podpory vdov a sirotků po mrtvých a nezvěstných vojácích z odvodního okresu pluku

